

Poetsbeurt voor de Millenniumdoelstellingen



AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

EDUCATIECEL: Bart Demedts, Myriam Keustermans, Silke Theuwissen en Eddy Maes

CEL FONDSENWERFING EN MARKETING:

Dirk Peeters en Linda Sonck

PROVINCIALE COÖRDINATOREN: Greet De Prins en Jan Leysen

BELEIDSDIENST: Jean-Pierre De Leener en Rudy De Meyer

ZUIDCEL: Serge Beel, Kris Vanslambrouck en Marleen Vos

FREELANCE: Jan De Mets

CONCEPT EN REALISATIE:

Metronoom, Antwerpen

FOTO VOORPAGINA:

Miel Pieters

DRUK:

Druk In De Weer, Gent

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER:

Bogdan Vanden Berghe
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel

REDACTIE:

Pagina 11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 16
Fax 02 536 19 02
e-mail pagina11@11.be
www.11.be

NATIONAAL SECRETARIAAT:

11.11.11
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 11
Fax 02 536 19 10

PROVINCIALE SECRETARIATEN:

11.11.11 ANTWERPEN
Patriottenstraat 27, 2600 Berchem
Tel. 03 281 06 62
Fax 03 281 06 89
e-mail antwerpen@11.be

11.11.11 LIMBURG
Pastorijstraat 40, bus 7,
3530 Houthalen-Helchteren
Tel. 011 87 14 80
Fax 011 85 14 93
e-mail limburg@11.be

11.11.11 OOST-VLAANDEREN
Dok Noord 5, 9000 Gent
Tel. 09 233 02 03
Fax 09 233 94 84
e-mail oost-vlaanderen@11.be

11.11.11 VLAAMS-BRABANT/BRUSSEL
Vlasfabriekstraat 11, 1060 Brussel
Tel. 02 536 11 53 of 02 536 11 33
Fax 02 536 19 01
e-mail brabant@11.be

11.11.11 WEST-VLAANDEREN
Hugo Verrieststraat 22, 8800 Roeselare
Tel. 051 24 06 13
Fax 051 24 08 39
e-mail west-vlaanderen@11.be

Overname van (delen van) artikelen is toegestaan, mits bronvermelding.

Luie kont



Ik ben voor 't eerst in mijn leven in Congo geweest. Langs de achterdeur. Vanuit Kigali via Gisenyi naar Goma, de stad die pootjebaadt in het Kivumeer en waar de boten naar Bukavu vertrekken. Goma, Kivu, Bukavu ... de namen hebben voor mij nog de smaak van de oude verhalen over onze Congo. Maar de beelden kloppen niet meer. Ooit sprak men over Goma als het aards paradijs dat zich liefelijk aanlelt tegen de flank van de Nyiragongo. Maar de vulkaan heeft deze koestering in 2002 ietwat onhandig beantwoord met een uitbarsting. Wat rest is een half verkoolde stad op zwarte aarde.

Nu het decor voor het bizarre leven in het grensgebied van een

oorlog. Trucks met Congolese soldaten of Monuc-blauwhelmen en 4x4's van alle denkbare hulporganisaties laveren arrogant door de verhakkelde straten. Daar rond een hallucinant gewriemel, dat men het dagelijkse leven noemt. Het dagelijkse overleven van 600.000 mensen in een voor ons onbegrijpelijk scenario met massaal veel figuranten. Ik stond erbij en keek ernaar. Uitgeschud in een andere wereld.

Goma was ook het decor voor een seminarie met de partners van 11.11.11 uit Congo, Rwanda en Burundi. Toegegeven: we vergaderden met zicht op het meer en onze rug naar de stad. Een mens heeft mentale ruimte nodig om te denken in termen van structurele veranderingen. Dat lukt niet zo goed met je voeten in de modder en je neus op de miserie van de dag. Al hadden de Rwandezes het op een bepaald moment toch moeilijk om met een structurele bril naar de Congolese catastrofe te kijken. "In plaats van te janken over het wanbeleid van Kabila, zouden de Congolezen beter hun luie kont opheffen en aan 't werk gaan." Daarmee wisten we het dan ook. Het hardwerkend volkje in Rwanda heeft geen hoge dunk van de ijver van de Congolezen. Ik dook al in mijn boekentas op zoek naar mijn blauwhelmpje. Maar de schermutselingen bleven uit. De Congolezen zijn wel wat gewoon. Hun luchtruim wordt zo nu en dan eens geschonden door schimpscheuten van betweterige buitenlanders. Er kwam een verbazend vriendelijke repliek dat hard werken in Congo niet altijd loont. Terwijl ik mezelf bijna hoorde zeggen: "Let op uw woorden als ge 't over onze Congo hebt."

BART DEMEDTS

Niet te missen in deze Pagina 11



- Azië trok naar Kopenhagen en kwam van een kale reis terug p. 4

- Een tandje bijsteken?
Dat zal niet volstaan om de Millenniumdoelstellingen te redden. Dossier p. 6

- Greet en Jan gingen de boer op.
In Congo en Rwanda nog wel! Hun reisverslag op p. 10



inhoud

En de **Nobelprijs** voor **Duurzame Ontwikkeling** gaat dit jaar naar ...

... Samuel, lid van de Boliviaanse organisatie Equipo Kallpa!

Niet écht natuurlijk, maar zo'n Nobelprijs zou wel een sterke symbolische waarde hebben: een eenvoudige boer die met

duurzame middelen de gevolgen van de klimaatopwarming

te lijf gaat. De nieuwe campagne van Broederlijk Delen, voorgesteld door de campagneverantwoordelijke, Karel Malfliet.



Waarom de keuze voor een Nobelprijs?

Karel Malfliet. Die prijs staat symbool voor talent en doorzettingsvermogen, en we vinden dat de boeren op de Boliviaanse altiplano dat echt wel verdienen. Zij stellen de voorbije decennia vast dat hun kwetsbaar ecologisch systeem meer en meer lijdt onder extreme droogtes, grotendeels als gevolg van klimaatwijzigingen. Zij hebben nu met onze steun een irrigatiesysteem opgezet, wat twintig jaar geleden overbodig was. Het beheer ervan is een zaak van de gemeenschap, net als hun inspanningen voor herbebossing, erosiebestrijding en strijd tegen de uitputting van de bodem. Voor hun niet-aflatende creatieve strijd verdienen ze wel zo'n prijs. Nu, het gaat ons niet om die ene Boliviaanse boer of organisatie. Samuel staat symbool voor die miljoenen mensen die bescheiden maar uitzonderlijke prestaties leveren om in hun regio duurzaam om te gaan met milieu en natuurlijke rijkdommen.

De boodschap is dus: er moet een globaal akkoord komen om de opwarming van de aarde te stoppen.

Karel. Een globaal, maar vooral ook rechtvaardig klimaatakkoord. Dat is de kern van onze politieke actie. De mensen die nu al de gevolgen van de opwarming dragen, zijn niet diegenen die het probleem hebben veroorzaakt. Zij

moeten steun krijgen, met geld en met schone technologie. België is binnenkort voorzitter van de Europese Unie en is dus uitstekend geplaatst om hier prioritair werk van te maken. Ook al om te vermijden dat de EU zich opnieuw buitenspel laat zetten, zoals in Kopenhagen. De Verenigde Naties mogen de onderhandelingen niet beperken tot het maken van afspraken over de uitstoot van broeikasgassen van elk land. De armoede die de klimaatwijziging nu al in het Zuiden veroorzaakt, moet eveneens in het middelpunt van de discussies komen.

Voor de vierde keer op rij organiseert Broederlijk Delen de koffiestop. Dat blijkt aan te slaan?

Karel. Ja, vorig jaar telden we er een kleine 1.800 koffiestops, goed voor € 230.000 en we hopen dit jaar beter te doen. Het is een charmante actie, ze brengt mensen samen rond een kopje koffie, een Zuiders product. De koffiedrinker stopt een vrije bijdrage in de collectebus. De actie is reeds gestart, maar wie wil kan nog een koffiestop laten registreren. We bieden ook andere actiemodellen aan, zoals *Culinair Solidair*, mensen samenbrengen rond Zuidse gerechten. De *Zuidprik* wil jongeren uitdagen om een actiegroepje te vormen en één van de voorgestelde acties te kiezen, zoals een opvallende installatie als teken van solidariteit met Bolivia of een BV zoeken voor de Samuelpetitie.

JAN DE METS



FOTO: BROEDERLIJK DELEN



- www.broederlijkdelen.be
- www.nomineersamuel.be
- www.koffiestop.be
- www.zuidprik.be



Kopenhagen door de bril van Azië

De klimaattop in Kopenhagen loste de hooggespannen verwachtingen niet in.

We vroegen aan de Aziatische partners van 11.11.11 hoe zij terugblikken

op deze mislukte top. Zien zij positieve wendingen en wat brengt 2010?

Reacties gesprokkeld door Kris Vanslambrouck, partnerwerking Azië van 11.11.11



“Obama had geen mandaat voor een verregaand akkoord”

Het was duidelijk dat Obama geen mandaat had voor een verregaand akkoord. Dit woog als lood op de onderhandelingen. Ik was ook verrast door het gebrek aan diplomatie bij de Europese Unie. Eerst was er het gelekte mini-akkoord van de Denen tijdens de eerste dagen van de conferentie, en tijdens de ultieme onderhandelingen had de EU geen enkele troef of verrassing achter de hand.

Ze bleven de VS aankijken en aanporren, maar hadden nauwelijks oog voor China. Het is dan ook geen verrassing dat ze uiteindelijk buiten spel werden gezet. Hun poging om achteraf de ontwikkelingslanden alsnog het verwaterde Kopenhagen Akkoord door de strot te duwen, heeft veel kwaad bloed gezet.

FABBY TUMIWA VAN HET INSTITUTE FOR ESSENTIAL SERVICES REFORM (IESR) EN LID VAN DE OFFICIËLE INDONESISCHE DELEGATIE

“De slachtoffers van de opwarming een stem geven”

We gingen naar Kopenhagen om de slachtoffers van de opwarming mee een stem te geven, om valse oplossingen zoals het kopen van schone lucht in het Zuiden aan te klagen en op te roepen voor structurele oplossingen. Dat betekent in de eerste plaats een serieuze vermindering van de uitstoot in Europa en andere industrielanden en ook een geloofwaardig klimaatbeleid van onze eigen regering.

GIORGIO DIPANGGIL VAN DE INDONESIAN CIVIL SOCIETY FORUM FOR CLIMATE JUSTICE



“Regenwoud beschermen”

We moeten de wereldleiders blijvend onder druk zetten. In Indonesië starten we samen met het *Civil Society Forum* een briefkaartactie. We willen dat zoveel mogelijk mensen de president een kaart sturen met de boodschap dat hij het regenwoud moet beschermen, en niet te grabbel gooien aan de palmolie-industrie.

FABBY TUMIWA VAN HET INSTITUTE FOR ESSENTIAL SERVICES REFORM (IESR) EN LID VAN DE OFFICIËLE INDONESISCHE DELEGATIE



Kopenhagen schoot te kort, nieuwe kans in Mexico?

De klimaatop in Kopenhagen draaide uit op een grote teleurstelling. 11.11.11 wil dat de opvolging, eind dit jaar in Mexico, met straffer spul op de proppen komt.

TERUGBLIK

Twee belangrijke doelstellingen stonden centraal in Kopenhagen. Ten eerste de temperatuurstijging tot maximum 2°C beperken. Door de uitstoot in de Noordelijke industrielanden en in mindere mate in opkomende landen als China te verminderen. Ten tweede moet het Noorden nieuwe fondsen vrijmaken voor deze aanpassingen en voor steun aan de ontwikkeling van een lage koolstofeconomie in het Zuiden. Jammer genoeg bracht Kopenhagen geen bindend akkoord over emissiereductie en financiering.

ALLE HOOP OP MEXICO

De internationale VN-klimaatconferentie nam akte van het akkoord, niet meer en niet minder. De onderhandelingen gaan dus gewoon door en alle hoop is gericht op het vervolg eind dit jaar in Mexico. Hopelijk komt er dan wel een wettelijk bindend akkoord.

De ontwikkelingslanden, samen met China, India, Brazilië en Zuid-Afrika, lieten eind januari weten dat ze hun uitstoot willen verminderen met 28% tegen 2020. Dat is een veel grotere inspanning dan verwacht. Het internationale klimaatpanel had hen immers 15 tot 30% vermindering opgelegd. Dit staat in schril contrast met de inspanningen van het Noorden, die de uitstoot met 12 tot 19% gaan verminderen in vergelijking met de opgelegde 25 tot 40%.

De bal ligt dus andermaal, en duidelijker dan ooit, in het kamp van het Noorden. Met een verpletterende verantwoordelijkheid voor België als EU-voorzitter bij de onderhandelingen in Mexico. We houden onze adem in.

JEAN-PIERRE DE LEENER,
BELEIDSMEDEWERKER DUURZAME
ONTWIKKELING



Net voor de klimaatop van Kopenhagen kwamen 15.000 mensen naar Brussel om een degelijk klimaat-akkoord te eisen. Een stevige delegatie van de Noord-Zuidbeweging stapte mee op. FOTO ALEXANDRE SERON/CNCO

 • www.11.be/klimaat



“Vrouwen in het Zuiden zijn vaak het grootste slachtoffer”

Vrouwen in het Zuiden zijn vaak het grootste slachtoffer. Als waterputten uitdrogen, moeten ze verder stappen om water te halen. Wanneer de oogst mislukt, dreigt haar gezin zonder eten te vallen en is er minder geld voor gezondheidszorg en onderwijs. We hebben dringend meer geld en inventiviteit nodig om onze gewoontes en infrastructuur aan te passen aan de grillen van het klimaat. Het Noorden kan niet ontkennen dat het een verpletterende verantwoordelijkheid draagt. Het is immers verantwoordelijk voor 85% van de historische uitstoot.

TEA SOENTORO VAN HET NGO FORUM ON THE ASIAN DEVELOPMENT BANK

“Keep the coal in the ground!”

Wij starten dit jaar met de campagne *deadly coal* om de ecologische, sociale en economische gevolgen van de steenkoolontginning aan te kaarten. Onze eis luidt: Keep the coal in the ground!

MAI JEBING VAN HET INDONESIAN CIVIL SOCIETY FORUM FOR CLIMATE JUSTICE



“Beheer klimaatfondsen niet door Wereldbank!”

Jubilee South Asia voert actie in het officiële vergadergebouw van de klimaatop voor meer geld voor de aanpassing van de landbouw en de infrastructuur in het Zuiden. “We zien in de Filipijnen dat de meest kwetsbaren het sterkst getroffen worden.

Als we hen niet helpen, dreigen zij verder weg te glijden in armoede en honger”, stelt Milo Tanchuling vast. “Het beheer van de klimaatfondsen mag zeker niet in handen van de Wereldbank komen. Daarvoor moet er een nieuwe instelling komen die niet lijdt onder de Washingtonconsensus.”

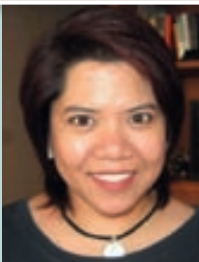
MILO TANCHULING VAN BLABLABLABLA



“Alternatieve klimaatconferentie in Bolivia”

We willen sterker wegen op de volgende top in Cancun, Mexico. In Azië staan we al op de kaart, in Europa zijn er uitstekende contacten met *Climate Justice Action* en in april hopen we de banden met de Latijns-Amerikaanse organisaties beter aan te knopen. In Bolivia organiseren de progressieve groepen een alternatieve klimaatconferentie samen met president Morales.

DOROTHY GUERERO VAN FOCUS ON THE GLOBAL SOUTH EN CLIMATE JUSTICE NETWORK



Hoe lang moeten we nog **WACHTEN?**

FOTO REUTERS

Het is 2010 en de tijd loopt. Halen we de beloofde Millenniumdoelstellingen of niet?

De resultaten blijven nog altijd beneden alle peil. In dit dossier schetsen we de stand van zaken en spitten vier Millenniumdoelstellingen wat dieper uit.

GAAT HET GOED MET DE WERELD?

Ja en nee. Als we de rapporten van de Verenigde Naties en de Wereldbank mogen geloven, is de toestand ernstig maar niet hopeloos. De teneur is: "we gaan erop vooruit, maar er zijn nog tal van uitdagingen." Wij zien het minder rooskleurig. Het beeld dat de wereld de acht Millenniumdoelstellingen in 2015 misschien wel haalt, is vertekend. Haal de grote Aziatische groeilanden, met China als blikvanger, eruit en je krijgt een heel ander verhaal. De meeste Afrikaanse landen hinken zwaar achterop. De doelstellingen inzake onderwijs en de positie van vrouwen blijven buiten bereik. De toegang tot proper water en sanitaire voorzieningen is

ondermaats. Moeder- en kindersterfte blijven veel te hoog. Bovendien gooide de financiële crisis roet in het eten. Volgens de Wereldbank en het IMF gaan er tussen nu en 2015 jaarlijks 200.000 tot 400.000 kinderen meer sterven. Een 'tandje bijsteken' zal echt niet genoeg zijn.

ACHTEROP

Millenniumdoelstelling 2 beloofde lager onderwijs voor iedereen. Het moet gezegd, het aantal kinderen dat niet naar de lagere school gaat, daalde sinds 1999. Maar in 2007 waren het er toch nog altijd 72 miljoen. De helft daarvan leeft in Sub-Sahara Afrika,

18 miljoen in Zuid-Azië. De impact van de crisis zou wel eens spectaculair negatief kunnen zijn, vooral voor meisjes en kinderen uit arme bevolkingsgroepen. Voor elke 100 jongens kwamen er 95 meisjes in de lagere school. In 1999 waren dat er 91. Maar eigenlijk moest de doelstelling volledige gelijkstelling (Millenniumdoelstelling 3) al in 2005 een feit zijn. De formele tewerkstelling van vrouwen groeit, maar het gaat vooral om minderwaardige jobs. Door de band genomen doen vrouwen veel meer onbetaald werk, en zitten ze in verhouding nog veel meer in bedenkelijke jobs dan mannen. Het crisiseffect heeft op langere termijn een zeer negatieve invloed op de tewerkstelling van vrouwen. Voor alle ontwikkelingslanden samen daalde de kindersterfte (Millenniumdoelstelling 4). De cijfers blijven zeer alarmerend voor Afrika beneden de Sahara waar ook in 2007 1 op 7 kinderen sterft voor zijn vijfde verjaardag. Deze regio staat voor de helft van de wereldwijde kindersterfte.



"Het handelsbeleid van de grote handelsblokken, de Europese Unie inbegrepen, blijft vooral geïnspireerd door eigenbelang."

RUDY DE MEYER, BELEIDSDIENST 11.11.11

GEEF ACHT! EEN INTERNATIONAAL BELEID!

De achtste Millenniumdoelstelling beloofde een internationaal beleid dat de zeven andere doelstellingen kon helpen realiseren. De score begin 2010 is ook met veel goede wil negatief. Het hulpgeld blijft achter bij de beloftes en nog verder bij de noden. Het handelsbeleid van de grote handelsblokken, de Europese Unie inclusief, blijft vooral geïnspireerd door hard eigenbelang. Zo blijft de toegang tot goedkope generische geneesmiddelen geblokkeerd. Oude schulden worden slechts met mondjesmaat kwijtgelaten en de crisis zorgt alweer voor nieuwe schulden. Er zijn dringende maatregelen nodig om de financiële sector in te perken en te beveiligen.

RUDY DE MEYER
BELEIDSDIENST 11.11.11



• www.detijddoopt.be

ENGAGEMENT VOOR 2015



Het aantal mensen dat in extreme armoede leeft, is met de helft gedaald ten opzichte van 1990.



Alle kinderen op de wereld volgen basisonderwijs.



Meisjes krijgen dezelfde kansen als jongens, in het basisonderwijs reeds in 2005, in 2015 op alle onderwijsniveaus.



Het sterftecijfer van kinderen onder de vijf jaar is met twee derde verminderd ten opzichte van 1990.



De moedersterfte is met driekwart verminderd ten opzichte van 1990.



De verspreiding van hiv/aids, malaria en andere ziektes is gestopt. We beginnen met de terugdringing van deze ziektes.



We voeren overal een milieubeleid gericht op duurzame ontwikkeling. Het aantal mensen zonder toegang tot veilig drinkwater is met de helft verminderd.



Wereldwijd werken landen en instellingen samen aan ontwikkeling, goed bestuur, eerlijke handel, een eerlijk financieel systeem en het schuldenprobleem van ontwikkelingslanden.



Halvering van de armoede en de honger

CASE: SENEGAL – VREDESEILANDEN RAPPORTEERT

Dramatisch is de sterke toename wereldwijd van het aantal mensen dat werk heeft, maar toch extreem arm blijft. Ondervoeding verminderde tot in 2008, waarna die gunstige trend stopt. In Afrika is armoede weer in opgang.

"Het ziet er niet naar uit dat Senegal deze Millenniumdoelstelling zal halen tegen 2015", zegt Nele Claeys van Vredeseilanden. "Een derde van de Senegalezen leeft onder de armoedegrens. In 2005 waren 23% van de kinderen jonger dan vijf jaar ondervoed." De beelden van clandestiene migranten die in gammele bootjes de overtocht van de West-Afrikaanse kust naar de Canarische Eilanden wagen, maken scherp duidelijk dat veel Senegalezen geen toekomst meer zien in hun eigen land. Nele: "Zeventig procent van de Senegalese bevolking werkt in de landbouw, terwijl die sector slechts vijftien procent van de nationale productie levert."

Wie iets aan het armoede-probleem in Senegal wil doen, kan dus niet anders dan de landbouwsector aanpakken. Als antwoord op de voedselcrisis lanceerde de Senegalese president in 2008 een ambitieus plan om het land zelfvoorzienend te maken op het vlak van voedsel. Nele: "Meteen na de lancering gingen al stemmen op dat dit plan onrealistisch was, maar het betekent alleszins dat de regering inziet dat ze opnieuw veel meer in landbouw moet investeren."

FOTO: VREDESEILANDEN



• www.vredeseilanden.be



Drastisch verminderen van moedersterfte

CASE: CONGO – MEMISA RAPPORTEERT

Nog altijd sterven elk jaar 500.000 vrouwen door verwikkelingen tijdens de zwangerschap, tijdens de geboorte of in de eerste zes weken na de bevalling. In Afrika daalde de moedersterfte maar licht van 920 per 100.000 in 1990 naar 900 in 2007.

"Waar je bevalt is nog steeds bepalend voor welk risico je loopt", zegt Kristel Moerman van Memisa. "Er zijn verschillen tussen de werelden en landen, maar ook binnen hetzelfde land: tussen de welgestelde families en de armere gezinnen, tussen de mensen die op het platteland leven en in de stad." Het streefdoel is dat tegen 2015 alle bevallingen onder professionele begeleiding plaatsvinden. Kristel: "In Europa gebeurt dit in 90% van de gevallen. Noord-Afrika haalt 79% maar in Centraal-Afrika bedraagt dat slechts 47%."

Een duizelingwekkend cijfer is dat in Centraal-Afrika het risico op moedersterfte 1 op 16 bedraagt, tegenover 1 op 4.000 in de geïndustrialiseerde wereld. Bij Memisa liep een getuigenis binnen van zuster Ria van der Sype, werkzaam in de materniteit in Kasongo Lunda, Congo. "Deze nacht werd een jonge, hoogzwangere vrouw met een *tipoy* (een soort draagberrie) binnengebracht. Bloeddruk: 6/3, zwaar bloedarmoedig. Hart-

tonen: negatief. Ibangu was al drie dagen aan het bevallen in haar dorp 50 km verder. De baarmoeder was zo toegenomen dat we een

hysterectomie uitvoerden in de hoop het leven van de moeder te redden. Vijf uur later was Ibangu overleden. Ze was twintig."



• www.memisa.be



FOTO MEMISA



De strijd tegen besmettelijke ziektes

CASE: HIV/AIDS – SENSOA RAPPORTEERT

Het aantal hiv-infecties wereldwijd daalde. In bepaalde regio's neemt het aantal infecties echter toe, voornamelijk in Oost-Europa en Centraal-Azië.

Terwijl Rusland in de jaren '90 enkele duizenden mensen met hiv telde, zijn er vandaag ongeveer 1 miljoen mensen seropositief. Ondanks de afname van het aantal infecties neemt het aantal seropositieve mensen wereldwijd toe. Dit komt doordat mensen met hiv langer leven. Wereldwijd daalde ook het aantal sterfgevallen door een betere toegang tot hiv-medicatie.

"Ondanks die positieve ontwikkelingen zullen de meeste ontwikkelingslanden niet in staat zijn om de doelstelling te realiseren", zegt Wim Van de Voorde van Sensoa. "Per twee personen die hiv-medicatie krijgen, zijn er vijf nieuwe hiv-infecties. Er gaat immers weinig aandacht naar *preventie*, zoals relationele en seksuele vorming en het toegankelijk maken van preventiemiddelen zoals condooms. Daarnaast moet het onderzoek naar een aids-

vaccin en microbiciden – een vrouwvriendelijk preventiemiddel – op de agenda blijven staan." Bestaande preventieprogramma's moeten meer aandacht hebben voor risicogroepen. Wim: "Daar wringt vaak het schoentje: in vele landen heersen er taboes rond jongeren en seksualiteit en worden risicogroepen, zoals jongeren en mannen die seks hebben met mannen, gediscrimineerd. Het is ondenkbaar om de strijd tegen hiv/aids te winnen zonder oog te hebben voor structurele en sociale factoren zoals genderverhoudingen, mensenrechtenschendingen, enzovoort."



• www.sensoa.be



FOTO VANESSA WICK



Halvering van het aantal mensen zonder toegang tot veilig drinkwater

CASE: BENIN – PROTOS RAPPORTEERT

Deze doelstelling gaat eigenlijk over duurzaam milieu voor iedereen. Maar de CO₂-uitstoot floreert. Ontbossing neemt toe met 13 miljoen ha per jaar. De halvering van het aantal mensen zonder toegang tot drinkbaar water zit op schema voor 2015, maar toegang voor iedereen ligt nog ver weg.

"De Millenniumdoelstellingen halen is veel meer dan het behalen van enkele cijfers", zegt Johan Slimbrouck van Protos. "Alle complexe processen verbeteren die erheen leiden, is even belangrijk." Benin, een West-Afrikaans land aan de Golf van Guinea, heeft de voorbije jaren belangrijke stappen vooruit gezet in de beschikbaarheid van drinkbaar water. "Maar één van de uitdagingen is de bevolkingsgroei", zegt Johan, "geschat op 35% tussen 2007 en 2015. Om de Millenniumdoelstellingen in 2015 te halen, moet Benin voor dubbel zoveel mensen drinkbaar water toegankelijk maken. De geschatte investering hiervoor bedraagt 367 miljoen euro over acht jaar."

Het land verwacht minder en onregelmatiger regenval door de klimaatsverandering. Volgens Johan is drinkwater gelukkig een belangrijk aandachtspunt voor de Beninse overheden. "Een zeer belangrijke evolutie sinds tien jaar is de overdracht van bevoegdheden naar de gemeenten, onder meer de drinkwatervoorziening voor hun bevolking. De versterking van de capaciteit van de gemeenten om zelf hun strategie en planning uit te werken, is dan ook cruciaal."

Drinkwater moet toegankelijk zijn en blijven voor iedereen, ook voor de zwakkeren in de samenleving. Daarom heeft de civiele maatschappij een controlerende taak te vervullen.



• www.protos.be



De valkuilen van de komende vijf jaar

Komt er door de relatieve mislukking en de veranderende internationale context sleet op de doelen? We zetten de obstakels op een rijtje.

Klimaatsverandering verdringt de rest

De Millenniumdoelstellingen komen in de schaduw te staan van 'grotere en meer dringende wereldproblemen', zoals de klimaatsverandering. Wordt het kiezen voor lage inkomenslanden met zware economische problemen, midden inkomenslanden met een hoog klimaatrisico of voor arme bevolkingsgroepen in beide?

De minst ontwikkelde landen buiten beeld

De lage inkomenslanden kunnen amper politiek gewicht in de schaal werpen. Grote landen als China, India of Brazilië schuiven op naar een andere categorie. Veel hangt af van de mate waarin de belangen van de armste landen gelijklopen met die van de nieuwe groei landen.

Toenemende ongelijkheid

Het aanpakken van ongelijkheid tussen en in de landen zelf is wellicht het belangrijkste obstakel. In theorie is het mogelijk om op globaal niveau de Millenniumdoelstellingen te halen ondanks een groeiende ongelijkheid binnen en tussen landen. Actoren als de Wereldbank gaan ook grotendeels voorbij aan de ongelijke machtsverdeling tussen landen, en aan de machtsconcentratie bij grote privébedrijven en financiële groepen.

Afschuiven van verantwoordelijkheid

De donoren stellen steeds vaker dat bepaalde landen voor de financiering van hun ontwikkelingsnoden eigenlijk geen hulp meer nodig hebben, en dat ze de eigen middelen beter moeten verdelen in het land zelf. Die stelling breiden ze zelfs uit naar de armste landen. Ze zouden al een heel eind verder zijn als ze de corruptie konden doodknippen en van hun dictators afgeraken. Met andere woorden, het zou dus vooral 'hun eigen schuld' zijn.

WACHT MEE OP 11 SEPTEMBER

De Noord-Zuidbeweging wil op 11 september tonen dat ze ongeduldig wacht op de realisatie van de Millenniumverklaring. Aan de gemeentebesturen vragen we om de motie 'De Tijd dringt' te ondertekenen. Maar ook jij kan mee wachten. Op het Sint-Pietersplein in Gent op 11 september. Duizenden wachtenden laten zien dat ze beslissingen verwachten van politici en beleidsmakers op de nakende VN-top eind september. Nog voor ze het vliegtuig opstappen richting New York, overhandigen we hen de videoclip. En als het even kan willen we die ook tonen in New York zelf.



• www.wachtmee.be





De veerkracht van een volk

FOTO'S GREET DE PRINS

reisverslag

CONGO, NABIJ DE MEREN

Aleki Banywesize werkt in het 11.11.11-landenkan-toor in Kinshasa. Hij vergezelt ons naar de Congolese projecten en organisaties die op onze reisagenda staan. We zijn hier omdat de komende 11.11.11-campagne inzoomt op de eerste Millenniumdoelstelling: het halveren van de armoede. Dat doen we samen met onze partners uit de regio van de Grote Meren. De trip brengt ons op bijzonder mooie plekken, zoals de weg tussen het Kivu-meer (grens met Rwanda) en het Tanganyika-meer (grens met Burundi), langs de Ruzizi-rivier die de beide meren verbindt. De weg is ook erg hobbelig. Even lijkt de reis tevergeefs. Van een brug blijft enkel het stalen geraamte over, de planken zijn vermoedelijk verstopt door jongeren die ze na betaling terugplaatsen. Aleki wil hier niet aan toegeven, dus steken we te voet over en kijken we toe hoe onze chauffeur het obstakel overwint. We komen aan in Kiringye, een stadje in de Ruzizi-vlakte. Daar worden we verwelkomd door Morisho Yuma, van het CDC, *comité de développement communautaire*. De organisatie brengt de gezinnen samen in *groupements de paysans*, geeft hen vormingen over vernieuwde landbouwtechnieken en legt testvelden aan. Morisho leidt ons rond tussen dammen en irrigatiekanalen.



"Als je die boerinnen op het veld ziet werken met beperkte middelen en een hoop moeilijkheden ... daar kan je alleen maar bewondering voor hebben."

GREET DE PRINS, PROVINCIAAL COÖRDINATOR VLAAMS-BRABANT EN BRUSSEL

Hoe proberen de 11.11.11-partners uit Congo, Rwanda en Burundi de armoede te bestrijden? Dat probeerden Jan en Greet, twee provinciale coördinatoren, te achterhalen.

PROBLEMEN IN DE LANDBOUW

We lopen langs een grote boerderij met een rijstpel-machine, een pers voor arachide-olie en grote opslagplaatsen. Het CDC onderhoudt ook de irrigatiekanalen die velden voor 15.000 huishoudens bevoeien, wat nog altijd onvoldoende is om iedereen te bedienen. Mensen van het CDC komen van heinde en ver om ons toe te spreken. Bij het vertrek geven ze ons een brief waarin ze hun problemen opsommen. Ze willen graag hun landbouw terug opkrikken aangezien veel door de oorlog vernietigd is. Ze willen terug meer opbrengst en kwaliteit van hun producten die te lijden hebben aan het gebrek aan irrigatie. Een derde probleem is het gebrek aan ziekenhuizen of dispensaria en medicijnen.

We horen deze problemen verschillende malen op onze tocht. De boeren en boerinnen vertellen ons over de versnippering van de gronden, de stukken perceel die te klein zijn, de verouderde technieken, het gebrek aan goede werktuigen en zaaigoed, de peperdure meststoffen, de erosie, de vernielingen door de oorlog, de rebellen die het vee meenamen, de onveiligheid waardoor men niet op het land kan werken, de slechte wegen waardoor de producten niet of niet tijdig op de markt geraken.

PLATFORM VAN LOKALE COMITÉS

Hoe proberen onze partners en hun leden deze situatie te verbeteren, in de moeilijke context van een wrede oorlog? In Uvira krijgen we een knap voorbeeld te zien. De *Conseil Agricole Rural de Gestion* (CARG) is er pas in mei 2009 opgericht door de Congolese overheid en brengt alle relevante spelers op vlak van landbouw samen. Ze bestaat voor een derde uit overheidsmensen, de andere leden komen uit de private sector en het middenveld. Ondervoorzitter Aimée Byamungu: "Het CARG-programma bestaat uit drie sporen: we verstrekken microkredieten voor landbouw,



we verbeteren het zaaigoed en we breiden de machinerie uit. Bij elk spoor plannen we bijhorende activiteiten en bepalen we de precieze locaties."

Pierre Ecina Wa Lulenda, het hoofd van de *Walungu-territoire* (het laagste administratieve niveau), bevestigt de positieve evolutie. "De CARG slaagt erin om samenwerking en eensgezindheid te bewerkstelligen in de landbouwsector. Ze voert zelf geen projecten uit maar zorgt dat de neuzen in dezelfde richting staan. Daarom vormt de CARG het noodzakelijke platform tussen het middenveld en de overheid."

LOBBY- EN COÖRDINATIEWERK

Lid van de CARG is de *Conseil Régional des Organisations Non Gouvernementales de Développement (CRONGD) Sud-Kivu*. Dit is de regionale koepel van de nationale CNONGD, partner van 11.11.11, die 560 lidorganisaties telt, verspreid over het land. Als spreekbuis van de civiele samenleving volgt de CNONGD thema's als de nationale ontwikkeling, handel en handelsakkoorden (EPA's), verkiezingen en democratisering, landbouw en rurale ontwikkeling. We bezoeken de *CRONGD Sud-Kivu* in Bukavu, de provinciehoofdstad van Zuid-Kivu. Kivu staat al geruime tijd als onrustig bekend, maar buiten de massale aanwezigheid van Pakistaanse en Indiase MONUC-blauwhelmen in Goma, is daar weinig van te merken. We spreken met Abias Radjabu, algemeen directeur, in zijn bureau met zicht op het Kivumeer. "We werken op domeinen als seksueel geweld, gezondheid, voedselzekerheid, alfabetisering en microfinanciering. We versterken de capaciteit van onze 54 lidorganisaties door samen projecten, programma's en jaarplanningen op te stellen. Samen met onze leden vormen we ook een gemeenschappelijk front om eisen af te dwingen bij de overheid." Op elk van de door de boeren aangehaalde problemen proberen deze koepels, partners en hun leden een antwoord te bieden. Ze ijveren voor een betere toegang tot de markt en ze zoeken naar methodes

Op weg naar Kiringye lijkt het mis te gaan. De planken, een noodzakelijk hulpstuk om met de wagen de brug over te steken, zijn verdwenen. Maar dit stopt onze chauffeur gelukkig niet.



om hun producten sterker te commercialiseren. Tegelijk organiseren ze het lobbywerk om een presidentieel besluit te bekomen dat het erfrecht op grond voor vrouwen moet regelen.

LES FEMMES DE RWANDA

Zowel in Congo, Burundi als Rwanda ontmoeten we verschillende organisaties met vrouwen als specifieke doelgroep. Een 11.11.11-partner is *PRO-femmes-Twese Hamwe*, een koepel van Rwandese vrouwenorganisaties, opgericht in 1992. Een koepel was nodig omdat ze elk apart niet genoeg kracht hadden om de situatie te veranderen van vrouwen en kinderen die leden onder de oorlog. *PRO-femmes* vertegenwoordigt ondertussen 56 leden en spreekt met één duidelijke gezamenlijke stem. De stem waarnaar wij luisteren, is die van Suzanne Ruboneka, waarnemend directeur. "We organiseren *genderclubs* op secundaire scholen en universiteiten, waar onze jonge vrijwilligers met leeftijdgenoten discussiëren." *Pro-femmes* zet sterk in op lobbywerk voor vrouwenrechten, bijvoorbeeld rond het erfenisrecht. Suzanne: "Traditioneel gezien mag een vrouw niet erven, maar na de genocide waren veel mannen gedood of ze zaten in de gevangenis. De wet is uiteindelijk aangepast in 1998, maar het grote werk nu is de mentaliteitsverandering."

Pro-Femmes slaagt er goed in te wegen op het beleid, zoals bij de wijziging van de arbeidswetgeving. Suzanne uit: "Vroeger had een vrouw na de bevalling recht op drie maanden bevallingsrust. In de nieuwe wet heeft men daar nog steeds recht op, maar de vrouw krijgt de laatste anderhalve maand slechts 20 procent van het loon. Er zijn weinig vrouwen die onder die voorwaarden thuis kunnen blijven. *Pro-Femmes* lobbyt om de wet verder aan te passen. We hebben verkregen dat de wet na een overgangsperiode geëvalueerd zal worden, maar dat is voor ons nog niet voldoende. We werken er dus verder aan."



"De mensen in Zuid-Kivu willen vooruit, maar dat kan alleen als de overheid meer middelen voorziet voor de landbouw."

JAN LEYSEN, PROVINCIAAL COÖRDINATOR ANTWERPEN



• www.11.be/campagne

JAN LEYSEN EN GREET DE PRINS





Structurele hulp START NU!

FOTO REUTERS

De aardbeving in Haïti zorgde voor een warme wereldwijde solidariteit. De uitdagingen zijn ook enorm.

Is er plaats om na te denken over structurele hulp?

En welke rol kan 11.11.11 daarin spelen? Vragen voor algemeen secretaris Bogdan Vanden Berghe.

Het IMF bood Haïti een extra lening van 100 miljoen dollar aan. Dat heeft wereldwijd veel verontwaardiging opgeroepen.

Bogdan Vanden Berghe. En terecht, die lening komt bovenop de € 650 miljoen schulden die het land al heeft uitstaan. Dat is pervers, op het moment dat buitenlandse hulp het land binnenkomt, duw je de schuldenaar nog meer kopje onder. Het Internationaal Muntfonds heeft daarna zijn staart wat ingetrokken. Voorzitter Strauss-Kahn legde wel een verklaring af waarin hij de volledige schuld kwijtschelding ter sprake

brengt, inclusief de aangekondigde lening. Maar een beslissing is er hoegenaamd nog niet. Het is de Raad van Bestuur van het IMF die dergelijke knopen moet doorhakken. In de wandelgangen horen we dat die schrik heeft om een precedent te scheppen. We moeten dus de druk op de ketel houden.

Ook premier Leterme sprak over kwijtschelding?

Bogdan. Dat deed hij tijdens de televisieshow voor Haïti. Ook minister van Financiën Reynders reageerde op onze brief. Hij zou zijn medewerkers instructies geven om die kwijtschelding mogelijk te maken. Mooi allemaal, maar nogmaals, er is nog steeds geen formele beslissing van het IMF. We moeten zeer alert opvolgen wat België en Europa gaan doen. Onze vertegenwoordigers in het IMF hebben een relatief hoog gewicht in het bestuur van het IMF, dus ze kunnen een verschil maken.

Een doorn in het oog zijn ook de voorwaarden die het IMF oplegt.

Bogdan. Aan alle leningen van het IMF hangen strikte voorwaarden vast, en die zijn zelden in het belang van het land in kwestie. De laatste lening kreeg Haïti pas als het land de elektriciteitsprijzen zou laten stijgen en de lonen van de ambtenaren bevroren. Zelfs na de aardbeving wou het IMF deze voorwaarden niet herzien! Daar zijn we het fundamenteel mee oneens. De economische uitvoering van een gefinancierd plan

FOTO ERIC DE MILDT



"Haïti Lavi 12-12 zal een deel van het geld inzetten voor structurele projecten. We willen sterke lokale organisaties ondersteunen die opkomen voor de rechten van de bevolking." **BOGDAN VANDEN BERGHE**



moet in de handen van het land zelf blijven, niet bij belangrijke heren in Washington. Kijk maar naar wat bijvoorbeeld Malawi deed. Als gevolg van strenge IMF-voorwaarden kende het land hongersnood. Malawi gooide min of meer het IMF eruit en nam haar ontwikkeling in eigen handen. Nu voert het land terug voedsel uit.

11.11.11 staat voor structurele relaties met het Zuiden. Hoe kan je in een situatie van noodhulp en wederopbouw aan structurele hulp doen?

Bogdan. Dat is niet vanzelfsprekend, maar het verleden leert ons dat we in de wederopbouw van vandaag de beslissingen moeten nemen die op lange termijn effectief zijn. Direct na de orkaan Mitch in 1998 zijn in Nicaragua en Honduras de energievoorzieningen geprivatiseerd. We moeten die privatiseringsdrang na dergelijke rampen goed in de gaten houden. Ten tweede moeten we goed analyseren wat er vóór de ramp al fout liep in het land. Haïti kende een zware corruptie, een zeer zwakke staatsstructuur, en de veiligheid werd door de VN georganiseerd. We moeten dus met de hele civiele sector zorgen dat de nieuwe start eerlijk verloopt, om te beginnen een eerlijke verdeling van de middelen die nu het land binnenkomen. Dat is een kolossale uitdaging.

Hoe kunnen structureel werkende ngo's dit aanpakken?

Bogdan. Zij hebben de expertise in huis om lange-termijnopties aan te reiken. Neem nu de landbouw. Door de verwaarlozing van de sector is de bodem volledig geërodeerd en werd er massaal ontbost. Daarom moet men nú de keuze maken om aan herbebossing te doen, om andere landbouwtechnieken te introduceren in de richting van duurzame ontwikkeling. Het land moet dus de kans krijgen om zijn landbouw te stimuleren en te subsidiëren. Ook hier spelen die voorwaarden van het IMF een nefaste rol. Haïti mocht zijn eigen landbouwproductie niet meer beschermen. Het moest bijvoorbeeld zijn rijstsubsidies minimaliseren. Het gevolg: Amerikaanse rijst die de helft goedkoper is dan de Haïtiaanse overspoelt de markt. De traditionele rijststroken werden hongerplek-

ken, boeren legden er het bijltje bij neer en trokken naar de hoofdstad Port-au-Prince. Daar kregen ze in januari een andere ramp te verwerken.

Wat is de rol van 11.11.11 in het consortium 12-12?

Bogdan. 12-12 is een samenwerkingsverband van vijf noodhulporganisaties. 11.11.11 heeft hen gevraagd om ook aandacht te besteden aan de vraag 'wat erna?'. Samen kwamen we tot een overeenkomst om een deel van het geld in te zetten voor structurele projecten. Dat kan tot 25% van de totale opbrengst oplopen. 11.11.11 zet dan zijn expertise in om dit bedrag te verdelen. Alle ngo's met een structurele werking – al dan niet lid van de koepel – kunnen bij ons projecten indienen. Op die manier willen we sterke lokale organisaties ondersteunen die opkomen voor de rechten van de bevolking. Met de Belgische organisaties proberen we ook tot een gezamenlijk programma te komen, gestoeld op een gemeenschappelijke analyse over wat de belangrijkste noden zijn. Zo hopen we dat onze slagkracht in Haïti groter is.

Dit lijkt een gigantische uitdaging. Heeft dit kans op slagen?

Bogdan. Uiteraard kan je niet verwachten dat alle oplossingen van de ngo's komen. We moeten beseffen dat de Haïtiaanse situatie erger is dan bijvoorbeeld in Thailand na de tsunami. Hier zijn werkelijk alle structuren verwoest, ook die van de Verenigde Naties! Daar moet een oplossing voor komen, vooraleer er een kans op succes is.

JAN DE METS

HAITI LAVI 12-12

is een initiatief van Caritas International, Handicap International, Oxfam-Solidariteit, Dokters van de Wereld, UNICEF België en 11.11.11 om gezamenlijk actie te voeren voor de slachtoffers van de aardbeving in Haïti.

“Direct na de orkaan Mitch in 1998 zijn in Nicaragua en Honduras de energievoorzieningen geprivatiseerd. We moeten die privatiseringsdrang na de ramp in Haïti goed in de gaten houden.”



- www.11.be/1212
- www.11.be/haiti

Aanschuiven bij de voedselbedeling voor Amerikaanse rijst, die daarvoor ook al het land overspoelde. De Haïtiaanse regering mocht van het IMF geen subsidies geven aan de eigen rijstteelt. De traditionele rijststroken werden hongerplekken, boeren legden er het bijltje bij neer en trokken naar de hoofdstad Port-au-Prince. Daar kregen ze in januari een andere ramp te verwerken.

FOTO'S CONOR O'LOUGHLIN/CARITAS





Peters en meters met enige naam-
bekendheid geven *De Ronde van 11*
een duwtje in de rug. Naast Herr Seele,
Filip Meirhaeghe, Rob van Oudenhove
en Pol Goossens, zal ook Annemie
Struyf haar kilometers afleggen.

De lentekriebels van 11.11.11



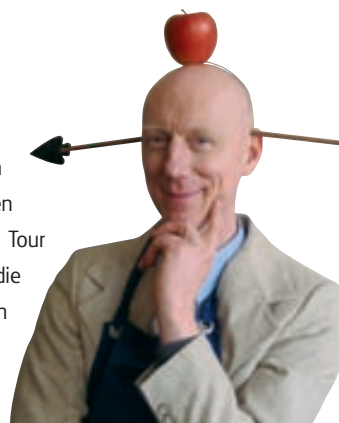
Annemie Struyf: "Ik draag 11.11.11 al jaren een warm hart toe. Deze organisatie heeft mij eigenlijk pas

goed op het spoor van de journalistiek gezet, met een reportage rond kinderprostitutie in de Filipijnen. En als 11.11.11 dan met een vraag komt, is de keuze snel gemaakt. Ook de sterke nadruk op sensibilisering en politiek werk vind ik erg goed. De gemeente Lubbeek, waar ik woon, reageert heel gemotiveerd op de Ronde, vooral de lokale wielclub. Hun leden hebben een uitstekend netwerk in de gemeente. Ik heb echt de indruk dat hier iets moois staat te gebeuren. Voor de 11.11.11-vrijwilligers is dat wel een fijn gevoel, dat hun werk op die manier een breder draagvlak krijgt. En ja, ik ga voor de grote ronde. In juni wil ik opnieuw de Mont Ventoux beklimmen, dus kan ik die training goed gebruiken!"

Liesbet Vanwelsenaers, schepen van internationale samenwerking Lommel: "Als stadsbestuur willen we de mensen nog meer bewust maken van het belang van internationale samenwerking. De vrijwilligers van 11.11.11 verdienen alle respect. Elk jaar leveren ze belangeloos trouwe dienst, omdat ze geloven in wereldwijde solidariteit. Maar 11.11.11 vecht het hele jaar door tegen onrecht en dat weet lang niet iedereen. Maar daar brengen we dit voorjaar verandering in! Op zondag 30 mei verwelkomen we heel graag *De Ronde van 11* in onze stad en fietsen we samen voor het goede doel."



Herr Seele: "Toen de organisatoren mij vroegen als peter heb ik geen moment getwijfeld. Ik kom uit een rasechte fietsfamilie en vind fietsen een fantastische sport. In het verleden was ik verslaggever bij de Tour de France en dat was een ongelooflijke ervaring. Met deze actie, die bovendien het goeie doel steunt, wil ik dan ook mijn steentje bijdragen aan het halen van de Millenniumdoelstellingen. Ik zal dan ook meteen beginnen aan mijn trainingsschema zodat ik deze rit toch vlot kan uitrijden. Moet lukken!"



Je komt toch niet alleen ...

Begin je wielrennerskuiten alvast te masseren, pomp de banden extra stevig op en vet de ketting in: hier komt **De Ronde van 11!** Zorg alvast voor een goede zadelpositie en breng zeker familie en vrienden mee.



11 als symbolisch getal

11.11.11 wil zich ook in het voorjaar laten kennen met een stevige opwarmer voor de najaarsactie. Linda Sonck, coördinator fondsenwerving en marketing bij 11.11.11 ziet *De Ronde van 11* als een uitstekend evenement voor de hele familie. "We vragen dat iedereen een tandje bijsteekt voor 11.11.11", zegt Linda. "Samen met je vrienden, collega's, de lokale verenigingen stap je – liefst gesponsord door je hele achterban – op de fiets. Het moet een leuk, charmerend initiatief worden."

De ambitie reikt hoog! Op zondag 30 mei 2010 willen we 11.000 enthousiaste fietsers op de 11 locaties: Bredene, Poperinge, De Pinte, Zotegem, Lier, Zwijndrecht, Balen, Lommel, Sint-Truiden, Dilbeek en Lubbeek/Tielt-Winge. Linda: "En we hebben een twaalfde bonuseditie in Brussel, op zondag 6 juni. Op al deze plaatsen fiets je een parcours van 20 km, of 50 km voor de sportievelingen."

Een rondje voor iedereen!

Een gezellige uitstap met een inhoudelijke boodschap: een duw in de rug om de Millenniumdoelstellingen te halen. "En we waren ook op zoek naar financiële alternatieven", zegt Linda. "De opbrengst van onze lokale actie willen we op peil houden, en tegelijk blijft het engagement van 11.11.11 voor structurele oplossingen in het Zuiden broodnodig." Enthousiast? Dan kun je ook nog iets extra doen. Je kunt je als 'bijzondere deelnemer' kenbaar maken. Dit zijn mensen die zich ontpoppen tot bronzen, zilveren of gouden deelnemer, goed voor resp. € 500, € 1.111 en € 2.015 sponsorgeld. Doen! Of kom gewoon meefietsen, met je familie en vrienden! You'll love it!

breed • uit

WAARDIG WERK, DAAR BLIJVEN WE OP HAMEREN

Dit voorjaar zullen vakbonden en Noord-Zuidorganisaties opnieuw Waardig werk op de agenda plaatsen. Dat doen ze met de affiche 'Daar blijven we op hameren'. Nee, niet zoals bij de 11.11.11-



affiche in het parlement, maar met een reuzennagel in een dure directietafel. Zo geven ze aan waar de beslissingen kunnen genomen worden: in hun eigen bedrijf, in de internationale hoofdzetel of aan de overlegtafels van paritaire comités. De ondernemingspetitie en de actiekaarten blijven een handig actiemiddel. ACV, ABVV en ACLVB richten zich op de ondernemingen, terwijl fos-socialistische solidariteit en Wereldsolidariteit hun actieterrein dit jaar willen uitbreiden naar de socio-culturele verenigingen.

www.waardigwerk.be

DE WERELD MORGEN

De geëngageerde en onafhankelijke media-organisatie Indymedia trok er na tien jaar de stekker uit. Meer dan 150 burgerjournalisten zorgden dat de site bleef draaien. Elke maand surfen een kleine 100.000 mensen naar de site. *De Wereld Morgen* wordt een nieuwssite met een kleine professionele redactie en een groot netwerk van specialisten, opiniemakers en burgerjournalisten.

www.dewereldmorgen.be

STALK DE ATOOMWAPENS

In het weekend van 3 april trekken actievoerders naar elke NAVO-kernwapenbasis in Europa, in Duitsland, Nederland, Frankrijk, Italië, Turkije, Groot-Brittannië en België. Het is een publiek geheim dat er kernwapens opgeslagen liggen in Kleine Brogel. **Vredesactie**, de organisatie achter het 'stalken der atoomwapens', roept jou op om samen met je vrienden, familie, sportclub, jeugdbeweging naar de militaire basis af te zakken. Je kunt een eigen doe-het-zelf-actie opzetten, als het maar geweldloos is: maak een fietstocht rond de basis, graaf een tunnel onder de omheining ...

www.bomspotting.be



GEEN SMAAK VAN KINDSLAVERNIJ

Tienduizenden kinderen worden in West-Afrika zonder loon gedwongen te werken in de cacao-teelt. **Oxfam Wereldwinkels** voert dit jaar campagne rond dit thema en wil de chocoladebedrijven in België aanzetten om alleen nog fairtradechocolade te maken. Tot dat gebeurt wil de campagne de consument informeren om te kiezen voor kindvriendelijke en dus Fairtrade chocolade. Maar ook de overheid kan actie ondernemen. Vanaf 15.000 handtekeningen op papier wordt het Vlaams Parlement verplicht om het onderwerp van kinderrechten in West-Afrika op de agenda te plaatsen. Je kunt de petitie downloaden op de campagnewebsite. 8 mei is het hoogtepunt van de campagne, op de Internationale Dag van de Fair Trade. Er vindt dan een kinderrechtenforum plaats in het Bronkstheater in Brussel.

www.kindslavernijlustikniet.be



Lokale media van belang in wederopbouw HAITI

De Haïtianen willen de hefboomen voor de wederopbouw terug in eigen handen krijgen. Dat geldt ook voor de berichtgeving die nu vooral in handen is van buitenlandse agentschappen.

SOCIAAL EN ONAFHANKELIJK

De Haïtiaanse organisatie Groupe Médialternatif (GM) is in 2001 opgericht door enkele journalisten die veel belang hechten aan onafhankelijke informatie. Haar belangrijkste verwezenlijking is de nieuwssite Alterpresse. Geëngageerd, met een sociale inslag en met de vinger op de pols van de dagelijkse realiteit. GM krijgt de steun van Broederlijk Delen die al verscheidene decennia met lokale partners samenwerkt rond duurzame landbouw en mensenrechten.



- www.alterpresse.org
- www.acces-medias.org
- www.telecentre-haiti.org

FOTO © GROUPE MÉDIALTERNATIF

ÉÉN COMPUTER ALS WAPEN

In het kielzog van de internationale hulpverleners streken ook de buitenlandse media neer in Haïti. Over het werk en de initiatieven van lokale organisaties lees of zie je weinig of niets. Daarom probeert Groupe Médialternatif (GM) de Haïtiaanse kijk op de wederopbouw onder de aandacht te brengen. Met de moed der wanhoop, want GM zag z'n hele hebben en houden in een stofwolk verdwijnen. Slechts één internetaansluiting bleef over om de buitenlandse berichtgeving te counteren met eigen nieuwsberichten. Die vind je op Alterpresse, haar nieuwssite. Ze groeide uit tot een respectabele bron van informatie waar ook de grootste kranten en tal van radio's gretig uit plukken. GM bouwde een interessant netwerk op van gemotiveerde jonge mensen uit die geloven in het werk van en voor de alternatieve en volkse sector. Hun informatie is gericht zowel op ontwikkelingsinitiatieven als op thema's die de gewone bevolking betreffen.

DE NIEUWE MEDIA

De informatie die Groupe Médialternatif verspreidt, gaat zowel over ontwikkelingsinitiatieven als over thema's die de gewone bevolking aangaan. De teksten verschijnen in het Frans, Creools, Spaans en Engels. Naast de berichtgeving zorgt GM voor goedkoop internettoegang voor jongeren en geeft ze ook vorming in haar Télécetre des Jeunes. Ze richtte ook een audiovisuele studio op (Accès Médias) om sociaalgetinte producties te maken. Dat doen ze met heel weinig middelen en een groot enthousiasme. Het weinige geld kwam tot voor kort uit de productie van websites en de vorming voor journalisten. Door de fondsen van Broederlijk Delen is er nu voor het eerst uitzicht op een meer gestructureerd budget.

JAN DE METS